

for gunstig Maade at stille Theatret paa. Saaledes staaer Theatret for Diebliffet, der spilles ikke nationale Skuespil, Holberg spilles næsten aldrig mere, det er en ren Begivenhed, naar det sker, i sidste Uge var der et af hans Stykker paa Plakaten, men det gik ud igjen. Dehlenschläger er ogsaa omtrent lagt til Side, og overhovedet se vi meget lidt af danske Skuespil. Søvrigt se vi alt muligt andet Skuespil, tidt noget Mor-somt, endnu meget oftere Noget forfærdelig kedeligt, men det er altsammen Ting, Theatret spiller fuldstændig paa sit eget Ansvar. Det er derfor min Hentstilling til den høitærede Minister, at han vil bringe Forslag frem til at omregulere Theatrets Forhold til Staten, saa at vi kunne komme til at staa klart, men jeg synes, at vi maa komme til Et af To: Enten maa man stille Theatret en begrændset Opgave med Løfte om at støtte det, naar det holder sig indenfor denne Begrændsning, eller ogsaa maa man stille det frit og lade det klare sig, som det kan, og hvis det ikke kan komme ud af det, maa det indskrænke sig. Der er mange Punkter, hvor Theaterbestyrelsen kan indskrænke sig. Der er jo ingen Tvivl om, at mindst Halvdelen af Personalet er overflødig. (Afskydelse.) Sa de spille aldrig, aldrig nogenfinde. Det er kun til Theaterchejens private Fornøielse, at han har dette store Publikum — nei om Forladelse, Publikum er der meget lidt af, jeg mente dette store Personale. — De to store Forslag om polyteknisk Værestanstalt og et Museum skal jeg ikke komme ind paa. Jeg synes, at hvad den høitærede Minister fremsatte, nærmest talte for, at det maaste haade været heldigere at lade disse Spørgsmaal komme frem i Form af særlige Love; thi der er jo givet saa righoldige og til saa mange Sider gaaende Oplysninger, at man ikke kan undre sig over, at det forekommer os at være et temmelig stort Materiale paa Finantsloven. — Hvad Spørgsmaalet om Sløid angaar, anser jeg det for rettere at lade det ligge til tredje Behandling, jeg forstod den høitærede Minister saaledes, at der var Mulighed for, at en Forhandling kunde føre til et Resultat. Med Hensyn til de to sidste Spørgsmaal, som jeg omtalte, nemlig Forholdet til de Digtere, som have været nævnte, og Høistolerne, skal jeg blot sige et Par Ord til, for at ingen Misforstaaelse skal opstaa. Jeg anerkjender den høitærede Ministers Holdning overfor de nævnte Digtere og hans Smødekommehed overfor Folkethinget, og jeg har ikke for mit Vedkommende reist noget Spørgsmaal om Ret eller Uret i saa Henseende. Den Fremstilling, den høitærede Minister

har givet af Sagens Gang, er vistnok korrekt, og jeg tror ogsaa, det er bedst, at vi ikke her komme ind paa gamle Stridsspørgsmaal. Jeg tror, man maa se at bringe Sagen til en praktisk Afslutning, og i saa Henseende anerkjender jeg den høitærede Ministers Smødekommehed. Det Samme gjør jeg egentlig ogsaa med Hensyn til Forholdet til Høistolerne. Jeg vil ikke blande mig i den Debat, der er ført om denne Sag, men blot henstille til den høitærede Minister, om han maaste ikke maatte finde det klogere og rigtigere at hævde Banullen mod disse forskjellige Høistoler, som ere udelukkede, saa at der kan komme en mere rolig Gænge i disse Stolars Forhold. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Søjnart: Det er kun en meget kort Bemærkning, jeg vil gjøre overfor de ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust.) Han var saa venlig at tillægge mig, Vren for at have nogen Del i den Maade, hvorpaa Tilskudet til Høistolerne for flere Aar siden er blevet fordelt. Det ærede Medlem maa huske feil og er altsor besteden; thi den sidste Bestemmelse, som foreligger her i Thinget angaaende Fordelingen til Høistolerne, har fundet sit Udtryk i den Bestemmelse, som blev afgiven i Samlingen 1879, og i den blev der gjort en Indstilling blandt Andet af de ærede Medlemmer for Beite Amts 2den Valgkreds (Berg) og Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), i hvilken de vare enedes med Ministeren om, paa hvilken Maade Tilskudet til Høistolerne skulde fordeles, ligesom de vare blevne enige med ham om, at af den Sum, der bevilgedes til Høistolerne, skulde der fradrages de 15 000 Kr., hvoraf Ministeren kunde afholde Løn til sin Bistandsmand — tror jeg, han blev kaldt den Gang — og Resten skulde han uddele efter eget Skjøn til Høistolerne. Saaledes forholder det sig virkelig. Jeg har blot villet oplyse dette, for at ikke jeg skulde have den Vre, der tilkommer det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust).

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Underændringsforslag under Nr. 51 (Tillæg B. Sp. 1075—76)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 50, med den vedtagne Underændring saalydende:

I. C. (Understøttelse til Pastor emeritus Hans Knudsens Enke |400 Kr.| og til